

για το βούρο των μεταποιώσεων, το βούρο
 της κορυμνιάς λεγασίας το βούρο της
 ψυχμής ηρεμίας την δωσία τόσο τσαγγώ.
 Αιτορογοροσα όμως όσως ωάντοτε, χωρίς
 αρά ρέ ρωλνfw ωως ωσράς, ρως ωέρασει
 μετὰ γρασταίσου φαντάζομαι τις
 ερασφίς σου, αι δωσία όμως ω φινιδά φεν
 σοό τζόος τοος. Τι σαιφτισαι να ανάνεις
 εού Κυρίαω; Τηρωσι αναι σου να εξαιρογοου
 ους ης σωουδες σου όφου εξεις ανη φανω
 ωιδε φηγιδε σου.

Αφης. Διαφειοομαι εως ανη Πανη τοσα η
 δωσία ης εν σου δωσίαναι εωτι εν εινε

την σύστασιν σου εμην ειναι η
 Προς το ωαρο γαδου δε ωανηφθου
 ουκορα ωια ~~απομινος ωαρο ωαρε~~
 Κυριου εν λογιω ~~απομινος~~

μετα Τηνης και Αγαπης εις Κυριω
 ο υγιος σου ανδρα

Εργάζομαι άσος εις ημιαρι ης βρη στο
 άραητο. Μόδες στο βάσω οηγοίννω ματ εδία
 στο σύγγροό μας όσου εργάζομαι ωριόσω
 μαι ωρε, και μετὰ φαραμογοουδω Βεβουλι
 ηη μουσμη. Ετοι ματα μουρεισμένα
 γυριω σοιτε ανρις τζωω όρεδη νε ρηίξω με
 μετὰ στζαωσημένα μου λιβρία των δωσιω
 ο έρως με δουρει. Εχω μενο μετ μετρε
 άκρίδωσων ανω βάλβατο, του δωσιου
 τις ωρες σωσκαγω οτην διδωσι ματαη
 φημη μαδηφάτων Εχω αναδάει εδω
 ματαητημα εμετός ης ηευωσιας, υί'το
 ωαιη και ο πρόνος αιτός. Ο παρδαφωδω
 πρόνος ωού με'εμαφει να ελπομονήσω τον
 εφίγρατο Κυρίαωον.

Δωσοδησσει Κυρίαω ο ούριος άνεμος
 εφίσθη και τα φανια μου όσα φραβενε
 στο Δεμάνε ημε ειτυζιας, ηων ενίρωρ μου
 ηαι δωσία ηφρασων να εμεοφραδνδαι.

Ο Δορυατις ανάσωσση εινε εζα να
 Δοχάσω για το εόρισο με'ετο το δωσιω
 ουρηφαι και σου ειγρεφε ανη Διαφειο
 ειμωτα ηης άκαρης φαντασιω μου.

Εχω στο του μου να εφρασδη δι'ηγου
 ανωμυ μινες και να ωώωι να φραβήξω